

Cova d'en Pau

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: A les Planes d'en Carbonell
Emplaçament En la zona boscosa a 300 m. de la masia de Can Boquet
Alçada: 357

Coordenades:

Latitud: 41.52887
Longitud: 2.34807
UTM Est (X): 445612
UTM Nord (Y): 4597675

Classificació

Número de fitxa 08214 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Neolític
Segle 2200-1500a
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tot i que s'observen claus d'escalada que podrien acabar malmetent la pedra.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL; Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental
Número inventari Si (1272 CC.AA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: 08213A002000120000JL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 14/01/2015 - 01:00

Descripció

S'hi accedeix des de la Creu de Can Boquet, s'agafarà la pista de la dreta que condueix cap al dolmen de la Roca d'en Toni, en direcció a Ca l'Arcís. Passats els camps de vinyes, hi ha una pista prohibida als vehicles, que passa pel mig de dues feixes, i sense deixar el camí de la dreta, arribarem fins a la zona dels rocs d'en Sardinyà. Cal prendre el trencall de l'esquerra en direcció al bosc. També s'hi pot accedir des de la pista carenera, pel trencall de la dreta que porta cap a la Font d'en Dirol. Just abans d'arribar-hi cal pujar pel marge esquerra i podrem observar un conjunt de blocs granítics, entre ells, la cova d'en Pau.

Es tracta d'un abric o cova sepulcral de 4 m. de longitud per 2 m. d'amplada aproximadament, amb un corredor que el separa en dues cambres. Abans de ser excavat hi havia roques col·locades que tapaven l'entrada. El conjunt consta de dues cambres: en la primera es trobà una sageta de sílex i fragments de ganivet del mateix material, un fragment de vas de ceràmica fet a mà, col·locat sobre una pedra d'uns dos pams de grandària i fragments ceràmics escampats per l'habitació. En la segona cambra, entre els 25 i 50 cm. de fondària foren exhumats, una destral votiva de fibrolita, polida, un ganivet de sílex, una pedra irregular treballada d'un pam de grandària, una placa de diorita de color verd de forma trapezoïdal (107 x 45 i 60 x 14 mm. de gruix), una altra placa de pedra de color gris verdós (159 x 63 x 6 mm. de gruix), i un vas de ceràmica feta a mà de 60 mm. d'alçada per 80 mm. de diàmetre. Al centre de la cambra hi havia una gran quantitat de fragments d'ossos humans i ceràmica: un d'ells era decorat amb cordó i ditades; un altre presentava incisions. Sembla ser que en aquest abric també s'hi trobà material cardial.

Història

La cova fou descoberta pel Sr. Pau Ubach i Font, que observà entremig d'uns matolls es veia una esclatxa que s'endinsava cap a una bauma. El sostre tenia més d'un centenar de forats, dels quals no n'hi havia cap d'igual, amb una profunditat de tres a setze centímetres a la roca, originats per l'erosió. En superfície es recollí petits fragments de ceràmica escampats, juntament amb d'altres de crani humà.

Vuit dies després, en companyia d'en Salvador Xivillé, netejaren la cova i observen tres pedres seguides d'entre 30 a 40 cm, tant de llargada com d'amplada, formant una sola llosa. Excavaren la part més alta. De la part alta sortiren ofrenes: un vaset de fang espatulat, d'uns 10 cm. d'alçada, per un 6 de diàmetre. Al seu costat, una destraleta votiva de jaspi, de forma triangular, aproximadament de 3 x 1 cm. Al costat de la destraleta hi havia un ganivet de fibrolita de forma triangular, d'uns 12 cm. de llargada per uns 2 cm d'amplada, de color beix. També hi havia dues plaquetes funeràries de pissarra I en el centre una peça de sauló, de color argila clar, amb la forma d'un cap humà, vist de perfil, semblant al de les pintures rupestres. En un altre cantó es trobaren les restes esmicolades d'un vaset de fang i un fragment de ganivet de sílex blanc de tres centímetres de llargada. L'endemà, els acompanyaren els altres components del grup, dirigits per en Jaume Ventura. D'aquesta excavació sortí també una punta de sageta de fulla de llorer, i fragments de sílex atípics de diferents colors, un altre fragment de ganivet de sílex blanc. Després en Jaume Ventura retirà les lloses i es trobà l'enterrament.

El Dr. Serra Ràfols i el baró d'Esponellà, un cop assabentats dels fets, batejaren la cova amb el nom de Pau. També es tenen notícies d'actuacions en el terreny d'aficionats i clandestins, però es desconeixen les dates.

Bibliografia

AA.VV (2006). El fons arqueològic del Museu Arxiu de Vilassar de Dalt. Textos de l'exposició. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt.

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar

de Dalt.

ÁLVAREZ, J. (1980). "El poblament prehistòric de la Vall de Sant Mateu" dins Premià Informa, núm.6. pp. 21-23.

BALIL, A. (1953). "Vilassar de Dalt (Barcelona). Abrigos sepulcrales de los alrededores de Can Boquet", dins N.A.H., vol. I. p. 58.

CUYÀS, Josep Maria. (1976). Història de Badalona. Vol. II, p.63.

GENERALITAT DE CATALUNYA (1983). Inventari del patrimoni arqueològic del Maresme. Vilassar de Dalt. Departament de Cultura de la Generalitat. Barcelona.

LLEONART, R. (1976). "El Maresme durant l'Eneolític", dins Miscel·lànies Arqueològiques de Mataró i el Maresme. Museu municipal de Mataró. p.10.

MARCET, R. (1981). "El Neolític Antic (Cardial-Epicardial) a Catalunya", dins El Neolític a Cataluña. Taula Rodona de Montserrat. pp.25-26.

MONTLLÓ, Jordi i COLL, Ramon. (1989). "Síntesi arqueològica de Teià. Conclusiones generals", dins Butlletí Informatiu Local, secció Temps Passat, núm. 27. Ajuntament de Teià. Febrer, p.9.

MONTLLÓ, Jordi i BOSCH, Laura (2008) Inventari del patrimoni arqueològic del Parc de la serralada litoral, Fitxa núm. 065.

RAURET, A. M.(1965). Placas de pizarra de la cultura megalítica catalana. Pyrene, núm.1, pp. 63 i 65.

RIBAS, Marià (1952). El poblament d'Ilduro. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona.

RIBAS, Marià (1964). Els orígens de Mataró. Caixa d'Estalvis de Mataró. p.25.

ROCA, T. et alii (1980). L'Arqueologia a l'escola. Aproximació a l'època prehistòrica. Serralada Litoral (Maresme i Vallès Oriental). Mataró. Opuscle núm.2. p.16.

VENTURA, Jaume (1956). "Vilassar de Dalt" dins VIII Reunión de la Comisaria Provincial de Excavaciones Arqueológicas de Barcelona. Madrid. p.81.

UBACH, Pau (1994): Memòries etno-arqueològiques. Vilassar de Dalt, 1934-1993. 6.000 anys d'història en el Maresme. L'Aixernador. Argentona.

UBACH, Pau (2015): Estudi del megalític i capelles de l'entorn. En record de Fortuny, baró d'Esponellà. Vilassar, abril 2015

